

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Hensyn til de forhaandenværende vanskelige Tilførselsforhold for udenlandske Brændselsmaterialier har man anset det for bydende nødvendigt *snarest muligt* at træffe Foranstaltninger til en Forøgelse af Produktionen af indenlandsk Brændselsmateriale, i hvilken Henseende skal bemærkes, at Brænde, der er skovet senere end August Maaned, er lidet egnet til Benyttelse i den paafølgende Vinter, samt at Mosers Udnyttelse i Almindelighed maa paabegyndes inden April Maanedes Udgang.

For Brunkulslejers Vedkommende, der hidtil kun i liden Grad er udnyttede her i Landet, vil kræves betydelige Forarbejder til Installation af den fornødne Maskinkraft samt Anlæg af Transportspor m. v.

Ifølge de indhentede Oplysninger har man Grund til at tro, at Ejerne af de Arealer, paa hvilke Brændselsmateriale forefindes, naar den fornødne Arbejdskraft kan tilvejebringes, baade ville være villige og i Stand til at forøge deres Produktion meget betydeligt, medens en Ekspropriation for Staten vilde medføre store Vanskeligheder.

Som Følge heraf har man foreslaaet, at der gives Ministeren Bemyndigelse til at paabyde Ejerne en saadan Forøgelse af Produktionen, som disse efter hans Skøn er i Stand til at præstere, medens Ekspropriationen indskrænkes til de Tilfælde, hvor en Ejer ikke kan eller tør paatage sig Arbejdet, eller hvor han efter uden Indsigelse at have modtaget Paabudet ikke holder sig dette efterrettelig.

En Betingelse for, at Paabudet om forøget Produktion skal blive effektivt, er det dog som ovennævnt, at den fornødne Arbejdskraft og de fornødne Transportmidler kan være til Raadighed.

Man forudsætter i saa Henseende, at Ejerne ville gøre det mest mulige for ad frivillig Vej bl. a. ved Hjælp af Arbejdsløshedskasserne og de offentlige Arbejdsanvisningskontorer at tilvejebringe den fornødne Arbejdskraft. Saafremt dette ikke skulde vise sig tilstrækkeligt, har man anset det for naturligt, at Staten for sit Vedkommende først og fremmest søger den fornødne Arbejdskraft hidskaffet gennem

Anvendelse af værnepligtige, der er indkaldt til militær Tjeneste. Ud fra den Betragtning, at Landets Forsyning med Brændselsmaterialier er et saadant Livsspørgsmaal for hele Befolkningen, at det berettiger Kravet om Udførelse af en Arbejdspligt, har man derhos ment at burde aabne Adgang til at udskrive Arbejde og Transporter blandt Beboerne i den Kommune, hvor det paagældende Brændselsmateriale forefindes.

Da den Arbejdskraft, der vil kunne udskrives indenfor Kommunen, imidlertid ikke er ubegrænset, navnlig naar man ikke kan berøve andre for Befolkningen lige saa nødvendige Erhverv, som f. Eks. Landbruget, den for samme nødvendige Arbejdskraft, har man ment, at det ogsaa maa kunne paalægges Personer at tage Arbejde udenfor Kommunen, forsaavidt de ere arbejdsløse; idog saaledes at man fortrinnsvis udskriver Personer, der ikke er Familieforsørgere.

Medens man ved Arbejde for Staten ikke har næret Betænkelse ved at foreslaa dette fremtvunget ved Bøder eller Dagsmulktter, har man ved Arbejde for private ment at burde indrømme den paagældende Adgang til at vægre sig ved at overtage Arbejdet, men da under Fortabelse af al ekstraordinær Arbejdsløshedshjælp.

Paa den anden Side bør det en Person saaledes paalagte Arbejde ikke hindre ham i, naar Arbejdet ophører, og han vedblivende er arbejdsløs, at erholde samme Understøttelse, som han vilde have erholdt, saafremt han intet Arbejde havde haft i Mellemtiden.

Man betragter det som en Selvfølge, at der for dette Arbejde lige saa vel som for de tvungne Kørsler maa ydes Vederlag af den paagældende Rekvirent, hvilket Vederlag foreslaas fastsat af Ministeren efter Samraad med de paagældende Ejeres Organisationer og Organisationerne for de Arbejdere, der kunne tænkes anvendt til det paagældende Arbejde.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Ekspropriationen foreslaas det at overdrage Ekspropriationsmyndigheden til det af Regeringen nedsatte Brændselsnævn.